

Trên cao, ánh trăng mười sáu mủm mỉm cười rục rờ. Mảnh trăng đã chín vàng, trưởng thành sau một đêm rằm ngời sáng, trở nên tròn trịa như tâm địa giác ngộ.

Gặp tuổi thơ, một thoáng đời của quá khứ vô hình lại là hiện tại. Quá khứ là hiện tại và tương lai cũng bỗng bột trong hiện tại. Phải có tâm “trống không” mới cảm nhận được bước chân tung tăng của trẻ thơ trên cánh đồng cỏ non, mới đủ vững mạnh để đôi tay ôm ấp cả hư không. Phải thực hành

miên mật, phải có niềm tin chắc chắn rằng “tất cả mọi người đều có Phật tánh” và mình sẽ là vị Phật tương lai, hằng sống hoà với Tri Kiến Phật thì mới hiểu thấu được thọ lượng hay Pháp thân Thường trụ của Đức Phật theo “Khai tích hiển bản”, và trực nhận ra sự chuyển mình kỳ diệu của Long nữ trong phẩm thứ 12 “Đề-bà-đạt-đa” của kinh Pháp hoa.

Long Nữ

Cư sĩ Liên Hoa

*Hỡi em! khi gió tràn về
con trăng mười sáu rạng ngời trên cao
tuổi thơ nào chỉ hôm nay
tung tăng chạy nhảy, cánh đồng cỏ non*

*Trăng đưa ngọn lúa nội đồng
gió đưa hương thoảng phương trời đôi xanh
đôi tay ôm ấp hư không
tóc mây tung xõa, nụ cười thiên thu*

*Đôi tay em khéo vun đầy
hiện thân nam tử hiển bày tánh không
chơn như nào chút vướng trần
chuyển từ Long nữ, Trượng phu tướng đầy*

*Bước chân sen nở nhiệm màu
mười phương hoa trở trái dày thắm “không”
đàn thiên trở khúc hoan ca
hóa thân lượng kiếp, lúc này nào hai.*

